

ОПРЕДЕЛЕНИЕ №...

Гр.София, 22.03.2011г.

Софийският градски съд, Гражданско отделение, I-15с-в, в закрито заседание на двадесет и втори март две хиляди и единадесета година в състав :

ПРЕДСЕДАТЕЛ : БОГДАНА ЖЕЛЯВСКА
ЧЛЕНОВЕ : АСЕН ВОДЕНИЧАРОВ
АТАНАС КЕМАНОВ

Като разгледа докладваното от съдията ч.гр.д.№3256/11г. на СГС, за да се произнесе взе предвид следното :

Производството пред СГС е образувано по реда на глава 39-та на ГПК.

С разпореждане без мотиви, а не с определение, СРС е отказал да разгледа иска/възражението/ на Йерд. Д. срещу „Топлофикация София“ЕАД и е препратил делото на СГС.Акът на първоинстанционния съд следва да се разглежда като такъв, с който делото се прекратява поради неподсъдност.

Съдът като съобрази твърденията на ищците, както и представените по делото доказателства, намира за установено следното :

Чрез ЧСИ Милен Бъзински до СРС е изпратено възражение от Йерд. Д. в което са наведени твърдения за несъществуване на вземането на „Топлофикация София“ЕАД, за които последното се е снабдило с изпълнителен лист по гр.д.№6577/2001г. на СРС, 77-ми състав, на основание чл.237 от ГПК-отм. и е образувал изпълнително дело срещу длъжника.

Не може да се приеме, че предмет на претенцията на М. е възражение по реда на чл.414, ал.1 от ГПК, доколкото производството по издаване на изпълнителен лист се е развило по реда на ГПК/отм./, а последното правило трябва да намери приложение само ако изпълнителното основание е заповед за изпълнение/дори да се приеме противното, то отново родово компетентен да разгледа възражението е СРС, тъй като това е съдът, който е постановил издаване на изпълнителен лист/.

Следва да се приеме, че съдът е сезиран с искова претенция за несъществуване на вземането, която следва да бъде квалифицирана като такава по реда на чл.124, ал.1 от ГПК, като без значение е това, че ищецът е наименовал искането си като възражение, което обстоятелство не обвързва съда.

Настоящото производство е процесуално допустимо, независимо от това, че наведените твърдения за недължимост на вземането не попадат в предметния обхват на чл.424 ГПК.Безспорно е, че §2, ал.9 предвижда, че само молбите по чл.250 от ГПК/отм./ за спиране на изпълнението се разглеждат по стария съдопроизводствен ред, когато молбата за издаване на изпълнителен лист е депозирана преди 01.03.2008г., но на длъжника следва да бъде дадена възможност да направи всичките си възражение относно недължимостта на вземането си по общия исков ред/В същия смисъл определение №262/30.04.2009г. по т. д. № 265/2009 г., П т. о., ТК на ВКС/.

Тъй като производството се развива по действащия ГПК и се касае за исково производство, което е с предмет вземане, то родово компетентния съд следва да се определи с оглед цената на иск.В процесния случай главницата е в

размер на 1 302.14лв., а лихвата за забава 1 533.88лв., поради което и на основание чл.104, т.4 от ГПК исковите следва да бъдат разгледани от съответния районен съд като първа инстанция.

Предвид горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ :

ПРЕКРАТЯВА производството по гр.д.№3256/2011г. на СГС и повдига преписния за подсъдност пред Апелативен съд – гр.София, относно родовата подсъдност на делото.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.

